

PERSONATGES:

ÀLEX CASANOVAS

EL DESPERTAR D'UNA PRIMAVERA

per: Eudald Serra i Arenas

Josep Mª Flotats, Àlex Casanovas i Pep Comas

L'Àlex té 22 anys, va néixer a Barcelona però ben aviat, als 10 anys, va venir a viure a Alella amb la seva família. La primera vegada que va pujar dalt d'un escenari va ser per representar una obra amb el de 8è. curs de les Escoles Fabra. Segurament, aquell dia se li van obrir de bat a bat les portes d'un nou món, d'un món fantàstic i apassionant. Segurament aquell dia es començà a crear en ell un somni que fa poc s'ha fet realitat: convertir-se en un professional del teatre, en una de les companyies més prestigioses de Catalunya, com és la d'en Josep Maria Flotats.

-Recordo que després de representar la meua primera obra amb les Escoles, al cap d'un temps, em vaig introduir en el grup infantil del teatre del Casal. Em vaig estrenar escenificant "El petit dels tres tambors"; a partir d'aleshores m'hi vaig ficar de ple en aquest món i ja no l'he deixat més.

-Quins records en guardes de l'època en que tu formaves part del grup infantil?

-En guardo uns magnífics records; va ser una època molt bonica i tots formavem una autèntica pinya i un veritable grup de treball, des d'en Quim Godàs, que era el director, fins el darrer de nosaltres. Ens fèiem els decorats i bona part del vestuari, és clar que amb un bon ajut de les mares, i fins i tot havíem arribat a fer els cartells de propaganda. Realment, va ser una etapa molt bonica.

-Un cop acabes els estudis de batxillerat, decideixes presentar-te a les proves d'accés a l'Institut del teatre però no t'admeten. Va ser un cop molt fort per tu això?

-No, sincerament t'haig de dir que no, perquè tenia moltes il·lusions i ambicions posades en el teatre i sabia que havia de continuar buscant-les. De totes maneres, vaig aconseguir entrar en el mateix institut, però per fer un curset de veu, que em va anar molt bé perquè em vaig introduir en aquest món i vaig conèixer gent relacionada amb ell.

-El servei militar et marca un parèntesi obligat d'un any; després, quan tornes et poses a treballar amb el grup de teatre infantil "La Trepa". No és així?

-Sí, així és, Vaig estar-hi un mes, i anavem a actuar a les escoles d'arreu de Catalunya.

-Finalment, dones el salt a la Companyia d'en Flotats; explica'ns com hi vas poder entrar.

-Mentre feia el "soldat", mai vaig deixar d'estar en contacte amb persones vinculades al teatre de Barcelona. Concretament, dues persones que em van ajudar molt foren Matilde Miralles, sastre de la Companyia Flotats, i Victor Pi, actor de la companyia. Ells van ser els que em van avisar de que es feien proves de cara a un nou muntatge que volia preparar en Josep Maria Flotats i que havia de ser "El despertar de la Primavera". M'hi vaig presentar i em va anar tot molt bé.

-Un dels aspectes que la gent més desconeix, és tota la feineda que comporta un espectacle d'aquesta magnitud, com "El despertar de la Primavera". Parla'ns una mica de com és el seu procés.

-Et puc dir que l'obra que va ser estrenada el febrer d'aquest any va començar a assejar-se cinc mesos abans. Treballavem de dimars a dissabte, i de dos quars d'oze del matí fins a les set de la tarda; tan sols paravem una hora per dinar. Pel matí teniem classes de veu i cos, i per la tarda assajavem amb en Josep Maria. Varem dedicar tot un mes a llegir exclusivament l'obra, i fins el novembre no vam començar a plantejar escenes. Actualment, abans de començar cada representació encara fem una hora i mitja de veu.

-Pel que veig, treballem de valent; es podria dir que aquí has après molt més que si haguessis passat per l'Institut del Teatre!

-Evidentment que sí. Durant aquest temps he après realment molt.

-Les representacions d'"El despertar de la Primavera" acaben ara pel juny; a partir d'aquí, quin és el teu futur més pròxim?

-En principi et puc dir que he renovat contracte amb la companyia i que, a partir del proper 15 de juliol, comencem a treballar un nou muntatge sobre textos de l'autor japonès Yukio Mishima. Pròximament hi haurà molta activitat al Poliorama i s'hi realitzaran fins a 4 muntatges: el monòleg "Criaturades", interpretat per Pep Cruz, un dels actors del "Cyrano"; a més, el "Despertar de la Primavera" es continuarà representant dos cops per setmana, i finalment en Josep Maria Flotats i en Juanjo Puigcorver interpretaran l'obra francesa "Per un sí, per un no".

-Alex, tu que coneixes en Josep Maria Flotats, parla'ns de com és ell.

-Es un actor genial, i un gran director perquè és un gran actor. Sap fins on pots arribar, el que pots donar. Sap com explicar-te les situacions i la psicologia del personatge. A més d'això, és un amic; entre ell i els actors no hi ha barreres.

-Es podria dir que vas tenir un començament privilegiat en el teatre professional?

-Sí, és cert, encara que no he arribat a dalt de tot. He tingut un començament privilegiat, però també és difícil aprendre des de dalt, entens el que vull dir? He entrat de pressa, però t'has de saber mantenir, i no cansar-te mai d'aprendre. Crec que aprendre des de dalt comporta molt d'esforç i sacrifici.

-M'he guardat aquesta pregunta pel final perquè crec que és obligada. Quines persones ha influït en tu, de forma especial, en relació amb el món del teatre?

-M'agradaria esmentar-ne dues que per a mi han estat molt importants. En Quim Godàs, que va ser qui em va iniciar en el teatre i qui em va donar els primers coneixements; i en Pep Sabaté amb qui vaig viure experiències molt importants, com el teatre al carrer. A tots dos els estic molt agraït.

Se'ns fa tard, ens acabem el cafè i sortim al carrer. Em despedeixo d'ell tot donant-li les gràcies per haver tingut aquesta conversa, curta però interessant i plena de records, molts d'ells també compartits per mi.

Per l'Àlex fa poc que ha començat el despertar de la seva primavera com a actor professional. Sort.